

Petr Válek

23. 1. 1976 narozen v Šumperku

1990–1993 vyučen v Žulové kameníkem

1996–2004 ošetrovatel v domově důchodců v Šumperku

Od roku 1997 se soustavně věnuje výtvarným aktivitám, kreslí, ilustruje knihy, maluje, řezbář, píše, sestavuje objekty, staví svérázné nástroje, provozuje na nich vlastní hlučnou muziku a jindy nahrává ticho...

V Šumperku spolupracuje s Městskou knihovnou a s Vilou Doris.

adresa: Loučná nad Desnou 42, 788 11

mobil: 739 785 739

e-mail: vape42@seznam.cz

www.galerie-sumperk.cz

Mau mau, akryl na plátně, 100 x 100 cm, 2016

P E T R V Á L E K

N A B O S O L E S E M

1. 11. – 3. 12. 2017

GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 1. LISTOPADU V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ OD 13.00 DO 18.00 HODIN
NA ZAZVONĚNÍ V RECEPCI PENZIONU G

S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY A OLMOUCKÉHO KRAJE

Kakalo kaklo, akryl na plátně, 100 x 100 cm, 2016

Komár na horách, akryl na plátně, 100 x 100 cm, 2016

Elvis, akryl na plátně, 70 x 70 cm, 2017

Jelen duch je lesa pán, akryl na plátně, 100 x 100 cm, 2016

Letošní rok zahájil Jiří Kosík a Petr Válek ho v závěru střídá. Rámují ročník s výraznou přesilou autorek a oba patří ke skvělým samoukům. Mají k sobě blízko a rozumí si i v radosti, kterou nakažlivě šíří.

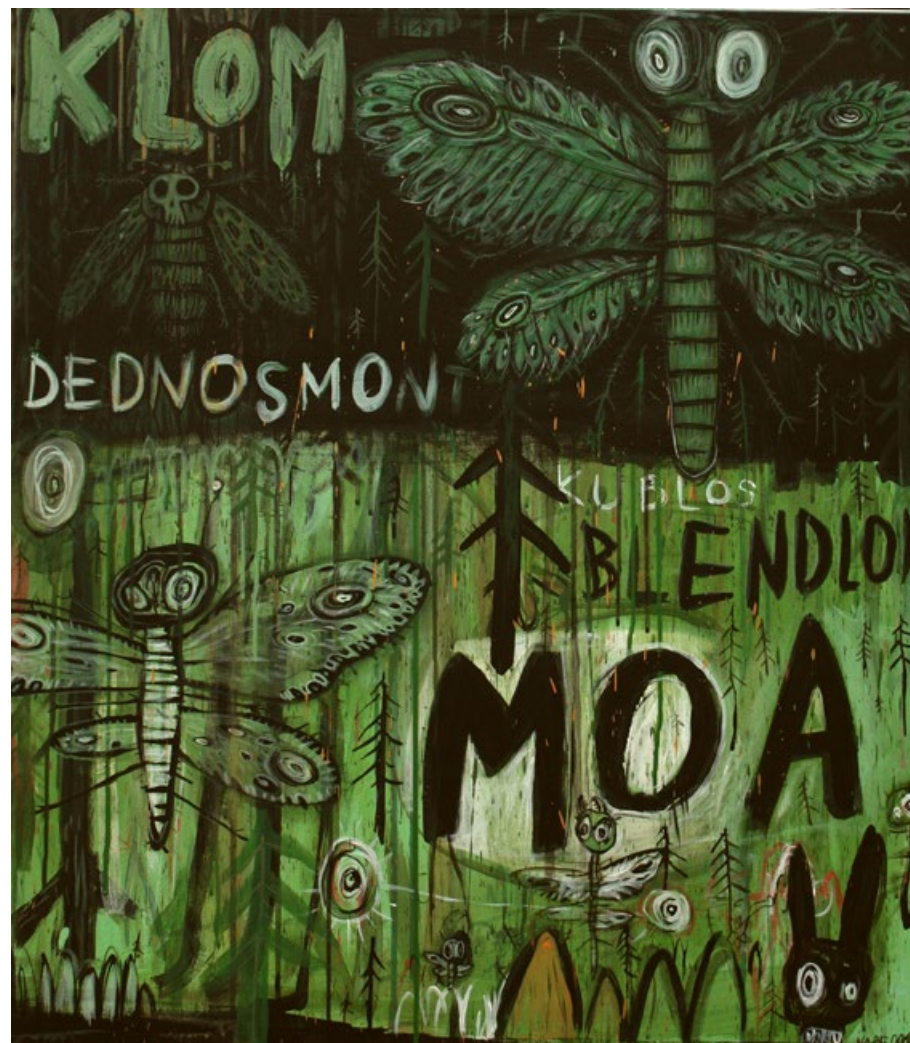
Petr se po letech do galerie vrací. Vystavoval v ní v říjnu 2003 a v dubnu 2014 i v jižním křídle Domu kultury. Obvyklá je pro něho výrazná barevnost. Pro listopadovou výstavu namaloval ale i tlumenější obrazy a ze všech vybíral hlavně ty, co se volně vztahují k lesu a snad i k přírodě Jeseníků.

Nesnesl zabíjení zvířat a s rostlinnou stravou si proto dávno vystačí. Natrhá si, co dá se jíst a věří, že zahrada ví, co člověk potřebuje. Chodí bosý lesní krajinou, zvykl si, její ostrosti ho nezraňují. Vydává se do neznáma a ani bloudění mu nevadí, je kde je a cesta si ho sama najde. Přímý dotyk bosých nohou se zemí, s kamením, listím a jehličím mu přírodu otevírá. Miluje ji o to víc a nevnímá v ní nikde chaos, ale v každíčkém detailu nachází potvrzení své víry, že všechno děje se ve správný čas a je na svém místě.

Chodí sám a mluví s ní. Jde svým tempem, zastaví se kde chce a zůstane, jak dlouho chce. Vydává se lesem cestou necestou a přespí, kam večer došel. A všechno to vstupuje mu do obrazů spolu se spoustou dalšího, sotva uchopitelného, co cestou nebo i doma potkává. Kdoví kde zaslechl slova, která do nich vkládá a někdy ani neví, co vlastně znamenají.

Zahrada v Loučné jen pár kroků pod zámkem a s nádražím na dohled je poseta záplavou matčiných kamenů. Jsou poskládané do příběhů bytostně blízkých Petrovým obrazům. Uschlý strom právě proměnila na anděla a dala mu ke kořenům svůj čerstvý nález kamenného srdce. A stejně blízko má ale Petr k oběma předchůdkyním, ke zvířatům na plátnech Barbory Mališové nebo i k milým pořouchlostem Kateřiny Barabášové. Je to jen šťastná náhoda nebo je všechno přesně tak, jak má být?

Miroslav Koval

Moa, akryl na plátně, 80 x 70 cm, 2016